

[Jørgen Tved]

Jeg synes, at man skal være meget konkret. Det er blevet fremhævet her, at noget af luftforureningen stammer fra bilernes udstødning. Hvorfor er man så ikke så konkret, så man siger til de lande, vi køber biler fra, at vi køber ikke hos jer, før I garanterer, at den motor, der er i disse biler, er af en sådan karakter, at den sviner mindst muligt, og det vil sige, at den kan køre på blyfri benzin. Det er teknisk muligt, der er ingen problemer i det, men hvorfor forlanger vi så ikke, at de biler, vi får ind, kører uden at sviner? Men det kan man ikke, siger man. Af hensyn til hvem? Ja, af hensyn til vores medlemskab af EF, og der skal tages en hel masse internationale hensyn osv. Jamen har vi ikke forpligtelse til først og fremmest at tage hensyn til den befolkning, der er i dette land, er det ikke den danske befolkning, man skal beskytte med de foranstaltninger, som skal sættes i værk her?

Det kan ikke nytte noget, at man kommer med en dagsorden, der lyder som et radikalt landsmøde, hvor man siger på den ene side og på den anden side, og vi må se på sagen foroven og forneden, og så ender det hele i et rungende og højtråbende »måske«, og så sker der ikke mere. Det er ikke den måde, man efter vores opfattelse skal drive miljøpolitik på eller miljøbeskyttelsespolitik på, for det er jo det, det drejer sig om.

Nu er det ikke kraftværkerne, vi har på dagsordenen, men man kan ikke undlade at sige, at der faktisk er væltet kassevis af appelsiner ned i turbanen også på den danske befolkning, idet vi har muligheder for at bruge den naturgas, som bliver tilført Danmark fra områderne ude i Nordsøen. Her er altså tale om, at vi kunne bruge et brændstof, en energi, som er så lidt forurenende, som det næsten er muligt. Her ville det vel være naturligt, om vi sagde til industrien, at denne energikilde skal bruges, altså man skal være betydelig mere konkret end det, jeg forstod miljøministeren havde til hensigt.

Vi har ikke på det nuværende tidspunkt af debatten tænkt at forlyste forsamlingen yderligere med en dagsorden, så jeg skal sige, at selv om den, der er kommet fra Socialdemokratiet og SF, er tam, så vil vi indtil videre forholde os positivt til den. Den anviser dog noget og har noget indhold frem for den radikale, som efter vores opfattelse er en skøjten hen over problemerne.

Der er brugt mange ord, og det var, så vidt jeg husker, Venstres repræsentant, der sagde, at vi mangler viden, vi har ikke nok forstand, og der mangler debat osv. Jamen kære venner, er det ikke netop på de miljømæssige områder, vi har de største græsrodsbevægelser? Der er nævnt nogle af dem: Greenpeace, naturfredningsforeninger, sportfiskerforeninger osv. Det er netop på dette område, at vi får dynget fakta på bordet stort set hver eneste dag om det svineri, som foregår rundt omkring, og hvor vi selv er skyld i det, fordi de restriktioner, vi sætter for forureningerne, er et rungende »måske«.

Jo, på dette område er der debat i befolkningen. Det, det drejer sig om, er, at de 25-30 mennesker, der er her i forsamlingen, og som finder debatten vigtig, måske én gang imellem gik ud til disse organisationer eller læste noget af det materiale, som vi får fra dem. Jeg tror, at der er masser af viden om disse problemer. Det, det drejer sig om, er at tage græsrodsbevægelsernes forslag alvorligt, at sørge for, at der bliver sat ind. Så tror jeg godt, vi kunne se fremtiden i møde. Men med det, der foreløbig er kommet frem, og med de tiltag, som regeringspartierne åbenbart mener der skal sættes i værk for at bremse miljøforureningen, er jeg bange for, at det ikke engang bliver mine børnebørn, der kommer til at nyde godt af et rent miljø.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har med den største interesse lyttet til denne debat, og det har jeg, bl.a. fordi det er første gang, det nye Folketing får lejlighed til at markere sine synspunkter på miljøproblemerne.

Det, jeg fornemmer her, er, at det nye Folketing med et meget, meget stort flertal klart vedstår den miljømæssige situation og dens alvor.

Fru Dorte Bennedsen slog tonen an ved bl.a. at nævne et praktisk eksempel fra Stockholm, hvor en udstilling viste, hvordan forsurening, forureningen, er ved at ødelægge kunstværker rundt omkring i Sverige og selvfølgelig mange andre steder. Det er den forurening, som kommer snigende og er langt længere fremme i sin destruktive funktion, end vi nok i dag virkelig forstår.

Vi ved udmærket, at der er andre faremomenter, når vi tænker på det biologiske område, når vi tænker på vores plantevækst, og når vi tænker på vores produktion af madvarer.